

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 427/2025
10.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Миролјуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 7. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Блажић, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужилаштва у Младеновцу Кт.бр.472/24 од 11.12.2024. године и Основног суда у Младеновцу Кв.бр.724/24 од 26.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2025. године, већином гласова је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Блажић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног јавног тужилаштва у Младеновцу Кт.бр.472/24 од 11.12.2024.године и Основног суда у Младеновцу Кв.бр.724/24 од 26.12.2024.године и предмет **ВРАЋА** Основном јавном тужилаштву у Младеновцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног јавног тужилаштва у Младеновцу Кт.бр.472/24 од 11.12.2024. године одређена је исплата за накнаду трошкова осумњиченом АА, која ће се исплатити изабраном браниоцу Бојани Блажић, на основу датог специјалног пуномоћја од стране осумњиченог, у износу од 211.500,00 динара према трошковнику који је поднет дана 08.11.2024. године и то на име приступа браниоца у ПС Младеновац ради саслушања осумњиченог у износу од 49.500,00 динара, приступа браниоца у тужилаштво ради саслушања осумњиченог у износу од 49.500,00 динара, састава предлога одбране у износу од 45.000,00 динара, разматрање списка предмета у износу од 22.500,00 динара, састава захтева за доношење решења о трошковима у износу од 45.000,00 динара, те се исплата има извршити на текући рачун браниоца адвоката Бојане Блажић. Истакнути захтев за исплату накнаде и награде изабраног браниоца у износу већем од признатог решењем је одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Младеновцу Кв.бр.724/24 од 26.12.2024.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Блажић,

изјављена дана 19.12.2024.године, против решења Основног јавног тужилаштва у Младеновцу Кт.бр.472/24 од 11.12.2024.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Бојана Блажић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења тако што ће у потпуности усвојити захтев за накнаду трошкова поднет од стране браниоца окривљеног.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Блажић је основан.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац окривљеног АА, адвокат Бојана Блажић у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима неосновано одбијен захтев за накнаду трошкова на име превоза сопственим возилом за долазак из Београда у Младеновац и назад у износу два пута по 6.798,96 динара ради присуствовања саслушању пред полицијом и тужилаштвом и два пута по 13.500,00 динара на име накнаде за одсуствовање из канцеларије у износу од по 100 поена и то за по три започета сата-за приступ на саслушања пред полицијом и тужилаштвом, што укупно износи 66.097,90 динара и на име трошкова састава жалбе на првостепено решење ОЈТ У Младеновцу у износу од 45.000,00 динара. Бранилац истиче да је неоснован став суда да је бранилац радње предузимала у седишту своје канцеларије и да не треба применити члан 9. Тарифе о наградама и накнадама и накнадама трошкова за рад адвоката, из разлога што се седиште адвокатске канцеларије налази на општини ..., на 52 километра удаљености од општине Младеновац, што у оба смера износи 104 километра, а наведена одредба тарифе јасно прописује да бранилац има право на накнаду трошкова за превоз у међумесном саобраћају и одсуствовање из адвокатске канцеларије. У прилог свом ставу бранилац окривљеног наводи одредбу члана 11. Закона о превозу путника у друмском саобраћају која прописује да међумесни саобраћај представља превоз између насељених места која се налазе на територији две или више јединица локалне самоуправе.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Бојана Блажић је дана 08.11.2024. године поднела захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 277.597,00 динара, о ком захтеву је одлучено побијаним решењима.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да су странка или надлежни орган, дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 8. исте Тарифе прописано да адвокату припада накнада за стварне трошкове који су били потребни за обављање поверених му послова.

Одредбом члана 9. исте Тарифе, између осталог, прописано је да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то тачком 3) за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру, као и тачком 5) накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије у висини од 100 поена за сваки започети сат, а највише 10 сати дневно.

Имајући у виду цитиране одредбе, Врховни суд налази да је побијаним правноснажним решењима на штету окривљеног учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП у вези Тарифног броја 9. тачка 3) и 5) Адвокатске тарифе.

Ово са разлога јер окривљени, супротно закључцима датим у образложењима побијаних решења, има право на накнаду трошкова на име награде браниоцу за обављање поверених му послова изван седишта адвокатске канцеларије и то издатке за превоз сопственим возилом на релацији Београд-Младеновац-Београд и издатке за одсуствовање из адвокатске канцеларије и то дана 11.06.2024. и 08.10.2024. године.

Наиме, по налажењу Врховног суда, награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, а окривљени сходно одредбама члана 9. тачка 3) и 5) Адвокатске тарифе има право и на накнаду стварних трошкова које је имао његов бранилац за обављање поверених му послова изван седишта адвокатске канцеларије (накнада за превоз сопственим возилом на релацији Београд-Младеновац-Београд у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру и накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије) дана 11.06.2024. и 08.10.2024. године, будући да је неспорно да је седиште адвокатске канцеларије браниоца окривљеног - адвоката Бојане Блажић у Београду, општина ... и да је бранилац окривљеног у предметном поступку наведених датума долазила у општину Младеновац ради приступа на саслушање пред полицијом и замеником јавног тужиоца, при чему је у захтеву за накнаду трошкова поступка истакнуто да је бранилац у означене дане дошла сопственим возилом.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту

законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојане Блажић, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Основног јавног тужилаштва у Младеновцу Кт.бр.472/24 од 11.12.2024.године и Основног суда у Младеновцу Кв.бр.724/24 од 26.12.2024.године, те списе предмета вратио Основном јавном тужилаштву у Младеновцу на поновно одлучивање, при чему ће у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Што се тиче дела захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у коме истиче да је Основни суд у Младеновцу као другостепени орган, одлучујући о изјављеној жалби браниоца окривљеног, пропустио да у побијаном другостепеном решењу окривљеном досуди трошкове на име награде браниоцу за састављање жалбе на првостепено решење о трошковима кривичног поступка Кт.бр.472/24 од 11.12.2024.године, по оцени Врховног суда, о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека одлучује тај суд сходно одредбама чланова 261. до 266. ЗКП.

Сходно одредби члана 267. ЗКП, суд правног лека, приликом одлучивања о жалби изјављеној против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка другостепеним решењем одлучује само о оним трошковима који су садржани у захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка, док ће о трошковима кривичног поступка који су настали код суда правног лека, и то у конкретном случају о трошковима поступка на име награде браниоцу окривљеног за састављање жалбе од 19.12.2024. године на првостепено решење о трошковима поступка, а које трошкове је бранилац окривљеног поставио у изјављеној жалби, а и у поднетом захтеву за заштиту законитости ставио предлог да му се исти досуде, суд правног лека одлучити посебним решењем, сходно одредби члана 267. ЗКП у вези одредби Тарифног броја 4. став 2. Адвокатске тарифе.

Имајући све наведено у виду, Врховни суд је основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић